

Bei, saaledes som Lagthinget har foreslaaet. Det er for Bønderne paa Færøerne en absolut nødvendig Betingelse for deres Faarebrift at kunne afbenytte de Græsgange, som ligge lavest, som grændse ned til Strandkanten, til Faaregræsning om Vinteren, og naar der opstaaer Frygt hos dem for, at denne Rettighed kunde blive dem betaget, vil det let medføre, at de ville vise Uvillie til at indrømme Ophyrkelsen af disse lavere Strækninger, og Agerdyrkningssvæsenet, Agrikulturen i det Hele taget, vilde derved møde en Modstand der paa Landet, som i højeste Grad vilde kunne blive beslagelig. Da nu Optagelsen af den nævnte Bestemmelse ikke paa nogen som helst Maade vil kunne medføre Skade i nogen anden Retning, har Udvalget troet at burde tilraade det høie Thing igjen at optage den i Loven.

Justitsministeren: Med det ærede Udvalg er jeg særdeles tilbøielig til at antage, at det ikke blot vil være uskadeligt, men vistnok ogsaa hensigtsmæssigt, at der kan træffes Foranstaltning til igjennem frivillige Overeenskomster at afløse den Græsningsret, som Husegaards Fæsterne have paa de omhandlede Trøer. Under Sagens første Behandling tillob jeg mig imidlertid at bemærke, at jeg dog ikke vilde ansee det for hensigtsmæssigt at optage en Bestemmelse herom i Loven, fordi den efter sin Natur ikke syntes mig at egne sig dertil. Jeg er rigtignok fremdeles af samme Formening; men jeg havde tænkt mig, at den hensigtsmæssigste Maade, hvorpaa Forholdet kunde ordnes, vilde være, at man, naar Lovforslaget var vedtaget og ophøiet til Lov, samtidig med at man opsendte Loven, som en ligesvem administrativ Foranstaltning meddelte Amtmanden til fornøden Bekjendtgjørelse, at det omhandlede Forhold var et saadant, der maatte være Gjenstand for frivillige Overeenskomster imellem Husegaards Fæsterne og vedkommende Trøeiere, saa at man paa denne Maade fyldestgjorde det, som jeg erkjender meget vigtige Hensyn, der er blevet fremstillet af Udvalget, nemlig, at det, naar man reent lod Sagen staae hen uden nogen Udtalelse, let kunde komme til at see ud, som om man ikke vilde gaae ind derpaa, eller som om det

var et Forhold, der i sig selv ikke kunde ansees for at være tilstedelig. Under denne Forudsætning vilde jeg altsaa ansee det for rigtigst, at Endringsforslaget ikke blev vedtaget. Jeg har desuden en Tvivl med Hensyn til Realiteten, nemlig, om ikke en saadan ubetinget Ret til at kunne med Fæsterne træffe Overeenskomst om Afløsningen kunde komme til at medføre nogen Skade i det Offentliges Interesse. Det er mig bekjendt, at der med disse Fæstegaarde følger en vis Faarebesætning, et Indstød, hvis Størrelse jeg forresten ikke kjender, og som jeg, da Bortfæstningen iverkfattes af Amtmanden, heller ikke har høit Veilighed til at kunne erfare; men jeg kan vel tænke mig, at en Fæster af Husegaard kunde, for derved at vinde en mere værdifuld Fordeel, indlade sig paa en Afløsning af den omhandlede Græsningsrettighed, som kunde komme til at drage noget Skadeligt til Følge for det Offentlige med Hensyn til den Faarebesætning, som det er hans Pligt at konservere ved Gaarden og i sin Tid at aflevere. Jeg har fundet en særegen Grund til denne Frygt deri, at Lagthingets Udtalelser gaae ud paa at fremstille denne Græsningsret, som Husegaards Fæsterne have, som Noget, der er af særdeles stor Betydning, af saa stor Betydning med Hensyn til den hele Faarebesætning, at det vilde være aldeles utilraadeligt, at en saadan Ret kom til at ophøre meget pludseligt. Det er deri, min Tvivl har ligget med Hensyn til Realiteten; men jeg tør maaskee ogsaa i denne Henseende imødesee en Udtalelse fra den ærede Ordfører for Udvalget, hvis nøie Indsigt i disse Forhold paa Grund af hans mangeaarige Embedsstilling paa Færøerne vil for mig komme til at have stor Vægt ogsaa i denne Retning.

Ordføreren: I Anledning af den høitagtede Justitsministers Udtalelse skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg tvivler paa, at en Udtalelse af administrativt Bei, som han omtalte, vil have den samme Virkning som en Optagelse i Loven af den af Udvalget foreslaaede Bestemmelse. Sagen har allerede, saaet saa stor Betydning for Færøerne for Exemplets Skyld, at enhver Fæstebonde har sin Opmærksomhed